

ÖNKIFEJEZÉS

3-6

Mindenki

**NINCS KÉT
EGYFORMA ÚT**

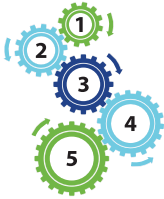
60 perc

Ennek a tevékenységnek az a célja, hogy a gyerekek kifejezzék vágyaikat vagy az elképzeléseiket egy „különleges helyről” vagy egy olyan helyről, ahol otthon érzik magukat, és hogy ösztönözzék a hajlandóságukat arra, hogy kapcsolatba lépjenek másokkal.

Kövek (legalább 10 darab gyermekenként)
Nagy színes papírlapok (gyermekenként egy)
Zsírkreták

1. A facilitátor először felkéri a gyerekeket, hogy üljenek le körben, és arra bátorít mindenkit, hogy gondolkodjanak el arról, milyen számukra a világ legjobb helye. A facilitátor aztán megkérdezi, valaki akarja akarja-e osztani a gondolatait.
2. A facilitátor megkérdezi a gyerekeket, hogy mi teszi a helyet „különlegessé”, és mi teszi az otthonot otthonná.
3. Ennek a lépésnek a kezdetén a facilitátor megkéri a gyermekeket, hogy vegyenek egy színes papírlapot a kezükbe, és kezdjenek el körbejáráskálni az osztályteremben. Mindenkinek találnia kell egy kellemes helyet a maga számára (olyan helyet, ahol otthon érzik magukat vagy úgy, mint egy különleges helyen; a hely lehet kitalált is, az az egyetlen feltétel, hogy jól érezzék ott magukat). Ösztönözze a gyermekeket, hogy megtalálják a saját helyüket. Előfordulhat olyan helyzet, amelyben két vagy több gyermek szeretné ugyanazt a helyet választani az osztályteremben. Ilyen esetekben kérdezd meg őket, hátha meg akarják osztani a helyet, újra elindulnak keresgélni vagy beszéljenek egymással egy kicsit többet arról, hogyan oldják meg a helyzetet, hogy végül mindannyian megtalálják a saját helyüket.
4. Amikor a gyerekek megtalálják a helyüket, színes papírlapjukat el kell helyezniük az azt jelző helyen.
5. A facilitátor felkínálhatja a zsírkrétát, hogy a gyerekek rajzolhassanak vagy írhassanak otthonukról vagy a különleges helyükről (pl. a hely szupererejéről, az ott élő állatokról, ha ezeknek a helyeknek különleges szabályok vannak, stb.).
6. Amikor befejezik, a facilitátor felkéri őket, hogy üljenek a „különleges helyre”.
7. A facilitátor most felkéri a gyerekeket, hogy nézzenek körül, és ellenőrizzék, hol ülnek mások, és felajánlja a gyerekeknek a köveket az út vagy utak megépítéséhez a barátjuk „különleges helyeihez”.
8. A facilitátor elegendő időt ad az utak építéséhez.
9. Miután befejezték, a facilitátor felkér egy vagy több gyermeket, hogy meghívjanak valakit a helyükre, és megosszák azt, amit írtak vagy rajzoltak a helyről.
10. A gyerekek csak az épített úton vagy utakon járhatnak. Néha meg kell változtatniuk az utakat, hogy több barátot látogassanak meg, vagy meg kell egyezniük másokkal, hogy átkeljenek az úton, hogy meglátogassanak egy barátot stb.
11. Végül a facilitátor megkérdezi, hogy mindenki szereti-e a „különleges helyét”, vagy van, akinek jobban tetszik valaki másé.
12. Ha van ilyen, a facilitátor megkérdezheti, hogy mit lehetne változtatni, hogy segítsenek azokon a gyerekeken, akik nincsenek teljesen megelégedve a saját helyükkel, hogy jobban érezzék magukat.
13. A facilitátor egy, “különleges helyekhez” kapcsolódó egyszerű tánccal vagy egy közös dallal fejezheti be ezt a tevékenységet, és mindannyian táncolhatnak az általuk létrehozott helyeken, helyek körül.

(A tevékenységet Barbara Alič gesztalt pedagógiai tevékenysége ihlette)